

**„Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána.“
(Lk 1,45)**

Také v tomto měsíci nám Slovo života nabízí jedno blahoslavenství. Je to radostný, inspirovaný pozdrav jedné ženy, Alžběty, druhé ženě, Marii, která jí přišla na pomoc. Obě totiž čekají dítě a obě, hluboce věřící, přijaly Boží slovo a ve své nepatrnosti zakusily jeho plodící sílu.

Panna Maria je první blahoslavenou v Lukášově evangeliu, je tou, která zakouší radost z niterného vztahu s Bohem. Tímto blahoslavenstvím evangelista uvádí svoji úvahu nad vztahem mezi hlásaným Božím slovem a přijímající vírou, mezi Boží iniciativou a svobodným souhlasem člověka.

„Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána.“

Panna Maria je skutečnou věřící podle slibu „daného Abrahámovi a jeho potomkům navěky“¹. Je natolik prázdná od sebe, natolik pokorná a otevřená naslouchání Božímu slovu, že se samo Boží slovo může vtělit v jejím lůně a vstoupit tak do dějin lidstva.

Nikdo z nás nebude moci zakusit Mariino panenské mateřství, ale všichni můžeme napodobovat její důvěru v Boží lásku. Když přijmeme Slovo s otevřeným srdcem, může se spolu se svými přísliby vtělit také v nás a učinit

¹ Srov. Lk 1,55.

plodnými naše životy občanů, otců, matek, studentů, pracujících, politiků, mladých i starých, zdravých i nemocných.

A co když je naše víra nejistá, jako tomu bylo u Zachariáše²? Svěřujme se dál Božímu milosrdenství. On nás nepřestane hledat, dokud i my neobjevíme jeho věrnost a nebudeme mu dobrořečit.

„Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána.“

V horách Svaté země, v dobách nám mnohem bližších, učila jiná hluboce věřící matka své děti umění odpuštění a dialogu, jak se tomu naučila z evangelia. Malé znamení v zemi, kolébce civilizace, která odedávna hledá pokoj a stabilitu i mezi věřícími různých vyznání. Margaret vypráví: „Když nás děti ze sousedství urážely a odmítaly, maminka nám řekla: ‚Pozvěte je k nám.‘ Rozdala jim čerstvě upečený chléb, aby ho donesly domů. Od té doby jsme s těmi rodinami navázali přátelské vztahy.“³

Také Chiara Lubichová nás podporuje v této odvážné důvěře: „Panna Maria je po Ježíšovi tou, která nejlépe a nejdokonaleji dokázala říci ‚ano‘ Bohu. Především v tom tkví její svatost a velikost. Je-li Ježíš Slovem, vtěleným Slovem, pak Panna Maria pro svoji víru ve Slovo je Slovem prožítým, avšak tvor jako my, stejný jako my. (...) Máme tedy spolu s Marií věřit, že se uskuteční všechny přísliby, které Ježíšova slova obsahují, a je-li to nezbytné, čelit stejně jako ona riziku absurdity, které někdy jeho Slovo přináší. Ten, kdo věří Slovu, prožívá velké i malé, vždy však nádherné věci. Událostmi, které to potvrzují, by se mohly zaplnit celé knihy. (...) Když se tedy v každodenním životě setkáme při četbě Písma s Božím slovem, otevřme svá srdce a naslouchejme s vírou, že to, oč nás Ježíš žádá a co slibuje, se uskuteční. Brzy objevíme (...), že On své přísliby plní.“⁴

² Srov. Lk 1,5-25; 67-79.

³ Viz Nové město 2/2021 (str. 18) a YouTube Hnutí fokoláre ČR: Rozhovor s Margaret Karamovou, prezidentkou Hnutí fokoláre.

⁴ Ch. Lubichová, Slovo života na srpen 1999, taktéž v Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma, 2017), str. 611-612.

„Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána.“

V tomto čase příprav na Vánoce si připomeňme Ježíšův překvapivý příslib, že bude s těmi, kteří přijmou a budou žít přikázání vzájemné lásky: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu – což je právě evangelní láska – tam jsem já uprostřed nich.“⁵

V důvěře v tento slib dovolme Ježíši, aby se i dnes znovu narodil v našich domovech a na našich ulicích skrze vzájemné přijetí, hluboké naslouchání druhému a bratrské objetí, jakým bylo objetí Marie a Alžběty.

Letizia Magri

⁵ Srov. Mt 18,20.